

INICIACIÓ A LA VIOLA DE RODA

Marc Egea

Generalitat de Catalunya
**Departament
de Cultura**

Edició subvencionada pel Departament de Cultura
de la Generalitat de Catalunya

INICIACIÓ A LA VIOLA DE RODA

1a edició: abril 2008

© Marc Egea i Ger

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.

Santa Anna, 10, E 3a - 08002 Barcelona

Disseny coberta: Bernat Casso | Disseny Gràfic

Fotografies: Ana Esteban, Isidre Pelàez i Bibiana Puigdefàbregas

Correcció lingüística: Cristina Armengol i Russinyol

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

Imprès a: QualityImpres

Comte Güell 24-28

08028 Barcelona

Dipòsit legal: B-8802-08

ISMN: 979-0-69210-514-5

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprografia i el tractament informàtic, així com també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: **DINSIC Distribucions Musicals, S.L.**
Santa Anna, 10, E 3a - 08002 Barcelona
Tel. 00 34-93.318.06.05 - Fax 00 34-93.412.05.01
e-mail: dinsic@dinsic.com
www.dinsic.com - www.dinsic.es - www.dinsic.cat

DINSIC
Publicacions Musicals

PRÒLEG

De mètodes de viola de roda n'hi ha molts, a totes les èpoques, a diferents països i de tota mena pel que fa a la qualitat. Però ni a Catalunya ni a la resta de l'Estat espanyol n'existeix cap, tret del que va publicar Faustino Santalices l'any 1956.

Donat que cada cop són més els sonadors de viola de roda i aquells que la volen aprendre a tocar, crec que és ben just que digui que calia la publicació d'aquest mètode, la finalitat del qual no és una altra que la d'oferir, de la millor manera que he sabut, un aprenentatge metòdic i disciplinat d'aquest estrany, complex i estrafolari instrument.

L'estructura del mètode és ben senzilla. Hi ha disset lliçons. Excepte la primera i la darrera, que només contenen mecanismes, i la penúltima en què hi ha alguns advertiments sobre les escales i una breu introducció als modes, en totes les altres s'estudia una tonalitat amb l'ajut d'uns exercicis, un cop o cops de maneta i, com a repertori, algunes peces d'autors diversos o populars i tradicionals d'arreu d'Europa. I al final hi ha dos apèndix: en un hi ha recopilats i classificats tots els cops de maneta estudiats en aquest mètode; en l'altre hi ha peces diverses, algunes de les quals poden ser tocades a diverses veus.

La digitació només és present en els exercicis. Crec necessari que, per ell mateix, l'alumne s'esforci per trobar la més adient per a les cançons del repertori. Les notacions rítmiques també són escasses: apareixen en casos concrets per a reforçar l'explicació precedent.

En aquestes disset lliçons hi ha prou feina com per estar-s'hi alguns anys. Només cal que l'alumne tingui paciència i que fins que no resolgui els exercicis d'una lliçó no passi a la següent. I això ho dic tenint present que entremig d'una lliçó un alumne pot deixar de seguir per un temps aquest mètode a causa de diverses raons, tals com estudiar pel seu compte repertori propi (tasca que recomano), compondre, assajar les peces de la formació on toca, etc..

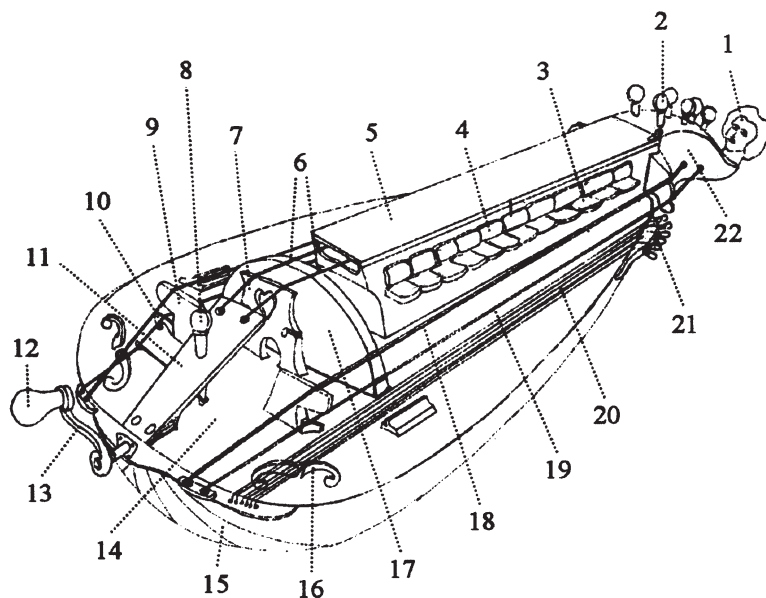
Només per l'atenció contínua i persistent que demana el seu reglatge, pot dir-se que la viola de roda és un instrument especial. Però es poden afegir tantes raons com es vulgui: el fet que hom no està avesat al seu timbre degut, sobretot, a la seva desconexença; el fet d'estar, enguany, fora de l'àmbit dels instruments clàssics... entre d'altres.

És per això que demano, ja d'entrada, que l'alumne tingui paciència, no només a l'hora de seguir aquestes lliçons sinó també amb el seu instrument, amb la seva viola de roda. I si se li ocorre algun suggeriment per millorar el mètode sempre serà motiu d'agraïment que me'l comuniqui.

Que algun sonador novell pugui treure profit d'aquest mètode tot assolint un nivell acceptable per tocar repertori, sigui tradicional, sigui de qualsevol altra mena, farà que l'esforç no hagi estat en va.

Per últim cal que expressi els meus agraïments a la Bibiana per la seva paciència infinita, a en Sedo el luthier per la seva bona i constant disposició, a la Cristina per les correccions, a l'Isidre per la seva generositat a l'hora de compaginar aquestes planes i a en Xurxo per ajudar-me en els darrers detalls. Més enllà dels tòpics, sense el seu ajut aquest mètode no hagués estat possible.

Marc Egea

Les parts d'una viola de roda

(dibuix de Sedo Garcia)

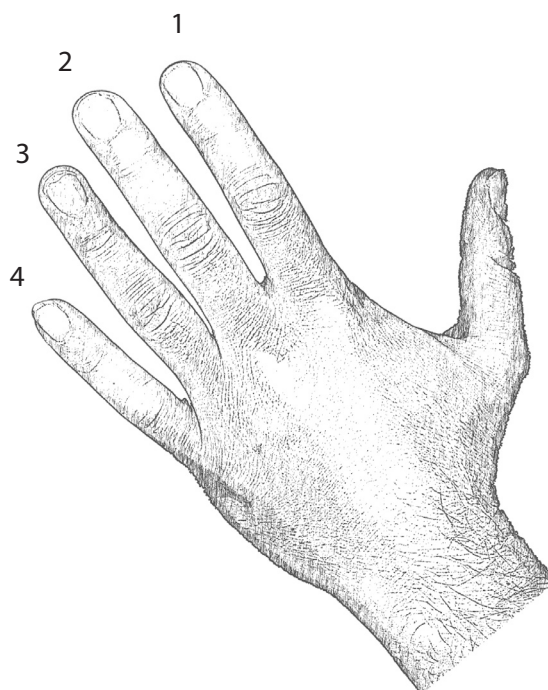
1 cap	12 pom de la maneta
2 clavilles	13 braç de la maneta
3 tecles inferiors	14 tapa harmònica
4 tecles superiors	15 cos
5 caixa del teclat	16 boca de ressonància
6 cordes cantores	17 roda
7 pont de les cantores	18 bordó baix
8 clavilla del tirant	19 primer bordó
9 pont fix de la trompeta	20 timbres de simpatia
10 trompeta	21 clavilles dels timbres
11 cordal	22 claviller

LLIÇÓ 1

Exercicis preliminars d'escalfament

La funció principal d'aquests exercicis preliminars és la d'escalfar els dits a l'hora de posar-se a assajar. També serveixen per controlar diversos moviments de dits damunt del teclat, els cromatismes i els enllaços entre una tecla determinada i l'anterior i/o posterior.

Tots els exercicis tenen la posició dels dits. Cada número correspon a un dit: 1=índex, 2=mig, 3=anular, 4=petit (0= corda a l'aire):

Fotocopiar els llibres és il·legal • MVR

Advertiments:

1) dediqueu cada dia una estona a fer aquests exercicis, fins i tot quan estigueu a una lliçó posterior a aquesta o ja sigueu capaços de tocar peces amb l'instrument: són exercicis útils fins i tot per a excel·lents sonadors, sobretot les escales cromàtiques;

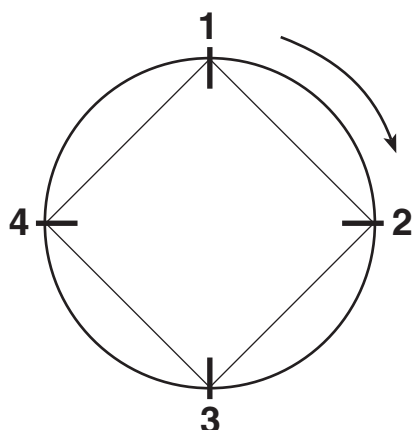
2) fins que no els sapigueu fer, encara que sigui a un tempo lent, no passeu a la lliçó següent;

3) practiqueu-los amb metrònom, primer amb un tempo molt lent i aneu-lo pujant a mesura que passin els dies;

4) practiqueu-los amb una cantora afinada en Sol, posant, si voleu, el bordó de Do.

Estructura estàndard de la maneta de la viola de roda. Cop d'un en les posicions 1 i 3

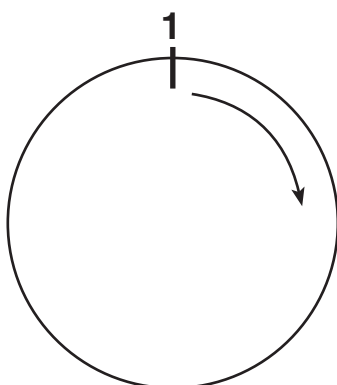
L'estructura estàndard francesa de la maneta de la viola de roda és la següent:

- 1= dit polze
- 2= dits índex i mig
- 3= primera falange del dit anular
- 4= metacarp

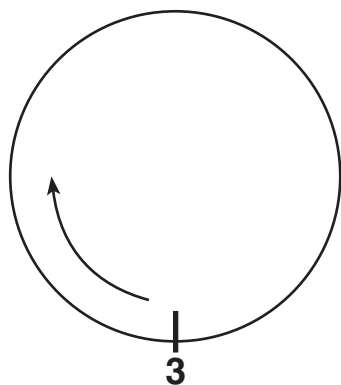
NOTA: Aquest mètode us ensenyarà els cops de maneta a la manera tradicional. Per a mi és la base per, en un futur, fer cops complexos, ritmes trencats, altres estils i tècniques, etc.

1) Cop d'un en la posició 1:

- Copegeu el puny cap avall amb el dit polze.
- Heu d'usar una volta de roda per cop.
- Practiqueu-lo primer amb un tempo lent i aneu-lo augmentant a poc a poc.
- A mesura que aneu augmentant el tempo, haureu d'anar afloixant el tirant amb la clavilla corresponent.

2) Cop d'un en la posició 3:

- Amb la primera falange del dit anular, heu de tirar el puny cap amunt.
- Seguiu el tres darrers punts del cop anterior.
- Aquest cop el podeu usar per portar la contra.

NOTA: practiqueu aquests cops i els de les lliçons següents amb el bordó i la trompeta de Do, sense posar cap cantora.

Repertori

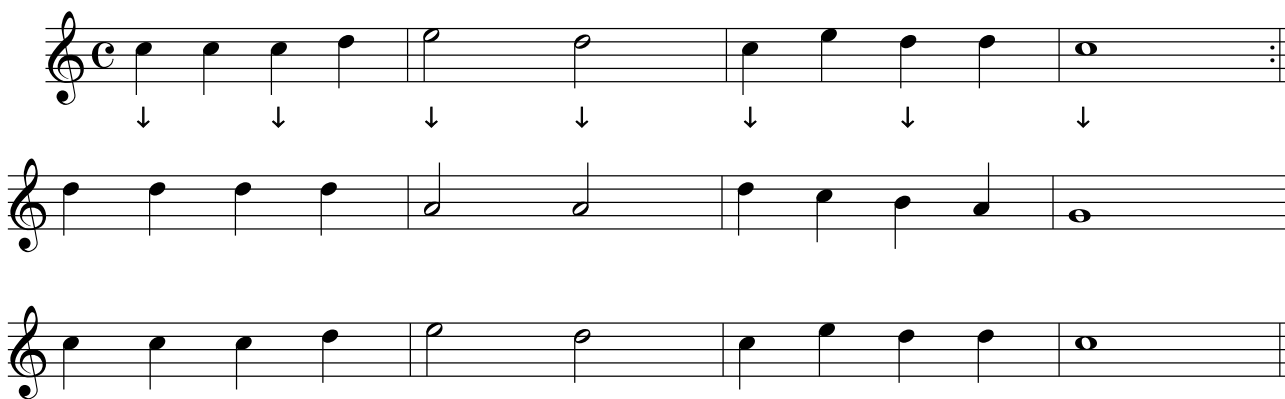
NOTA: a la banda esquerra de totes les partitures que figuren al llarg del mètode teniu indicades les cordes que cal usar. «C» significa cantora; «B» significa bordó; «T» significa trompeta. A l'altra banda d'aquestes abreviatures és escrita la tonalitat de la corda corresponent en notació anglesa. Si no teniu cap cantora en Do, podeu adaptar les peces en què les cantores estan en Do a l'afinació estàndard francesa, és a dir, Sol.

-Practiqueu aquestes peces amb el cop d'un en la posició 1:

Au clair de la lune

C = G
B = C
T = C

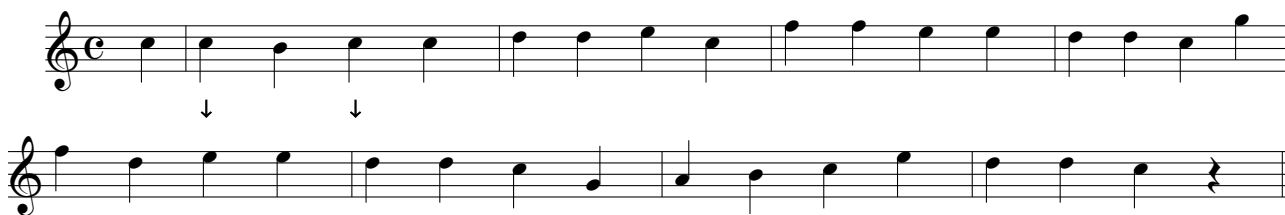
Trad. de França

Talli's canon

C = G
B = C
T = C

Thomas Tallis (1505-1585)

LLIÇÓ 16

Advertències sobre les escales. Iniciació als modes

Advertències sobre les escales

Al llarg de catorze lliçons hem vist totes les escales majors de Do, Re, Mi, Fa, Sol, La i Si amb llurs relatius menors (naturals). Al meu parer, un bon instrumentista ha de practicar-les totes aplicant els exercicis exposats o d'altres que pugui inventar-se. Però aquests mateixos exercicis serveixen i son aplicables a:

- escales en la resta de tonalitats de l'escala cromàtica: Do sostingut major i menor, Re sostingut menor, Fa sostingut major i menor, Sol sostingut menor, La sostingut menor, Do bemoll major, Re bemoll major, Mi bemoll major i menor, Sol bemoll major, La bemoll major i menor, Si bemoll major i menor;
- escales menors melòdiques;
- escales menors harmòniques;
- escales modals;
- escales alterades;
- escales disminuïdes;
- escales tonals;
- escales pentatòniques;
- escales d'altres indrets.

És imprescindible tenir en compte que quantes més escales es practiquin, més facilitat i riquesa es tindrà per:

- interpretar partitures d'altres autors;
- adaptar a la viola de roda repertori que no és propi d'ella;
- compondre;
- improvisar.

Iniciació als modes

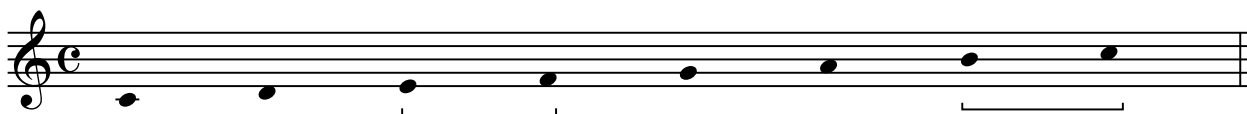
La viola de roda, en tant que té un bordó que manté un pedal constant en una tonalitat determinada, és un instrument modal.

Durant l'edat mitjana, el renaixement, i en part, al barroc, la música podia sostenir-se sobre un baix continu. Era modal. La viola de roda gaudia d'un paper preponderat dins la música culta. Més endavant, al llarg del classicisme, la música tonal va començar a desenvolupar-se. És per això que la viola de roda, dins l'àmbit de la música culte, va quedar com un instrument obsolet.

Una de les grans riqueses de la música occidental són els modes. I aplicats a la viola de roda, fan que l'instrument guanyi riquesa musical tot i ser un instrument en què una de les característiques primordials, els bordons, la limiten harmònicament. (Els bordons, però, es poden treure i interpretar música de qualsevol època i estil).

Aquests són els modes litúrgics en la tonalitat de Do:

Jònic:

- Fixeu-vos que és l'escala major.

LLIÇÓ 17

Arpegis i mecanismes usant totes les tonalitats. Exercicis de mecanisme. Patrons rítmics

Arpegis i mecanismes usant totes les tonalitats

1) Arpegis majors:

a) Amb la cantora de Sol₃:

0 3 2 1 2 3 4 3 2 1 2 3 4 3 2 1 2 3 4 3 2 1 2 3

4 3 2 1 2 3 4 3 2 1 2 3 4 3 2 1 2 3 4 3 2 1 2 3

4 3 2 1 2 3 4 3 2 1 2 3 4 3 2 1 2 3 4 3 2 1 2 3

4 3 2 1 2 3 4 3 2 1 2 3 0 3 2 1 2 3 0

b) Amb la cantora de Do₃:

0 3 2 1 2 3 4 3 2 1 2 3 4 3 2 1 2 3 4 3 2 1 2 3

4 3 2 1 2 3 4 3 2 1 2 3 4 1 2 3 4 3 2 1 2 3 4 3 2

1 2 3 4 3 2 1 2 3 4 3 2 1 2 3 4 3 2 1 2 3 0

APÈNDIX 1: CLASSIFICACIÓ DELS COPS

Al llarg d'aquest mètode hem vist diversos cops de maneta que podríem classificar-los així:

Cops simples

- Cop d'un:

- a) posició 1
- b) posició 2
- c) posició 3
- d) posició 4

- Cop de dos regular:

- a) posició 1-3
- b) posició 2-4

- Cop de dos irregular:

- a) posició 1-2
- b) posició 2-3
- c) posició 3-4
- d) posició 4-1
- e) posició 1-4

- Cop de tres binari (regular):

- a) posició 1-2-3
- b) posició 1-3-4

- Cop de tres ternari (irregular):

- a) posició 1-2-3 (3/4)
- b) posició 1-2-3 (3/8 o 6/8)

- Cop de quatre regular

- Cop de quatre irregular

Cops compostos

- Cop de dos per a compassos a 3/4

- Cop de quatre per a compassos a 5/8

- Cop de quatre per a compassos a 6/8

- Cop de quatre per a compassos a 7/8

No he tractat els cops de cinc, sis, set i vuit dins una mateixa volta. Aquests són cops avançats que, per tal d'evitar lesions importants, requereixen una reestructuració de la posició estàndard de la maneta. (No cal insistir en què la posició estàndard és necessària tenir-la com a base per a cops més avançats). Aquest mètode tan sols és una iniciació a la viola de roda. Si voleu endinsar-vos dins d'una nova tècnica dels cops de maneta, des d'aquí us remeto al mètode de Valentin Clastrier La vielle & l'univers de l'infinie roue-archet on hi ha un DVD amb exemples ben clars. El mètode Clastrier seria el següent pas que tot violista de roda

APÈNDIX 2: REPERTORI

Ave virgo virginum

Anònim (s.XIII)

Bibliografia

- BEHRINGER, Barbar: *Schule für Drehleier*, Nürnberg, 1987.
- BOULESTEIX, Jean-Louis: *Mémoire de la vielle des troubadours et des trouvères aux fêtes de Saint-Chartier*, Limoges, 1982.
- BONO, Marcelo: *Storia, repertorio, tecnica esecutiva e costruzione*, Bolònia, 1998.
- BRÖCKER, Marianne: *Die Drehleier: ihr Bau und ihre Geschichte*, Bonn, 1977.
- CHASSAING, Jean-François: *La vielle et les luthiers de Jenzat*, Combronde, 1987.
- CLASTRIER, Valentin : *La vielle & l'univers de l'infinie roue-archet*, Modal, 2006.
- CORRETTE, Michel: *La Belle Vielleuse. Méthode pour apprendre facilement à jouer de la vielle, contenant des leçons ou les doigts sont marqués pour les commençans; avec des jolis airs et ariettes en duo, deux suites avec la basse et des chansons*, París, 1783.
- DESTREM Phillipe, HEIDEMANN Volker: *La vielle: réglage et entretien*, Amta, 1993.
- GARRIDO RODRÍGUEZ, Manuel: "A Zanfona", *Anuario da gaita*, 13, 1998, pp. 64-65.
- HOLLINGER, Roland: *Les musiques à bourdons: vielles à roue et cornamuses*, París, 1982.
- LEPPERT, Richard D.: *Arcadia at Versailles: noble amateur musicians and their musettes and hurdy-gurdies at the french court (c. 1660-1789)*, Amsterdam, 1978.
- LUCE, Moïses: *La vielle à roue*, Brusel·les, 1986.
- MUSKETT, Doren: *Method for the Hurdy-Gurdy*, Bovingdon, 1979.
- PAGE, Christopher: "The Mediaeval Organistrum and Sinfonia", *Galpin Society Journal*, 34, 1982.
- RALYEA, John: *Shepherd's Delight. Guide to the repertoire for Hurdy-gurdy, mussete, etc.*, Chicago, 1980.
- RAULT, Christian: *L'organistrum ou l'instrument des premières polyphonies écrites occidentales: étude organologique, iconographie*, París, 1985.
- RIVIÈRE, Gaston: *Mémoires et souvenirs*, Riom, 1990.
- SZERÉNYI, Béla: *Musique traditionnelle pour vielle en Hongrie*, Budapest, 1994.
- SANTALICES, Faustino: *A zanfona*, Ir Indo Editores, Pontevedra 1996, edició facsímil.
- SANTALICES, Faustino: *Investigador, gaiteiro e zanfona*, Ir Indo Editores, Pontevedra 2000.
- TERRASSON, Antoine: *Dissertation historique sur la vielle: ou l'on examine l'origine et les progrès de cet instrument ; avec une digression sur l'historique de la musique ancienne et moderne*, Gènova, 1987, reimpressió de l'edició de París, 1741.
- TIXIER, Laurent: *La vielle en Vendée: enquête sur un instrument de musique traditionnelle*, St.-Jean-de-Monts, 1988.

NOTA: Per a més informació sobre la viola de roda hom pot consultar la revista anual *The Hurdy Gurdy Society*, R. Smith, 25, Leith Road, Beare Green, Dorking. Surrey RH5 4RG. England.

Discografia

- AADD: *La vielle en France. Les Maîtres de la Vielle à Roue, 1930-1991*, SILEX, Y225109.
- Carlos BECEIRO: *Lyra Mendicorum*, KARONTE, B000HOMG38
- Patrick BOUFFARD: *Musique por vielle à roue en Auvergne et Bourbonnais*, OCORA-AMTA, 71556.
- AITAL SÈM: *Aital Sèm*, AIMI 01.
- Patrick BOUFFARD: *Repertoire BERRY 1*, MUSIQUE À GRAIN, 72400.
- Patrick BOUFFARD: *Repertoire BERRY 2*, MUSIQUE À GRAIN, 72400.
- BOUFFARD et CHABENAT: *Tour à Tour*, AMTA, MPJ 111040.
- BLOWZABELLA: *Wall of Sound*, OSMOSYS, OSMOCD005.
- BLOWZABELLA: *Vanilla*, GREEN LINNED, GLCD 3050.
- BLOWZABELLA: *Blowzabella Compilation*, OSMOSYS OSMOCD001.
- Gilles CHABENAT: *Bleu nuit*, OCORA-AMTA, 71530.
- Gilles CHABENAT: *Le traité des songes*, MODAL, MPJ 111025.
- Gilles CHABENAT: *Mouvement clos*, BUDA MUSIQUE, 822242.
- Valentin CLASTRIER: *Hérésie*, SILEX, 71815.
- Valentin CLASTRIER: *Le Bûcher des silences*, SILEX, Y225040.
- Valentin CLASTRIER: *Les grands maitres*, AUDIVIS, 41907.
- CLASTRIER, RIESSLER, RIZZO: *Palude*, WERGO, WER 8010-2-288010-2.
- CAFE-CHARBONS: *Inédits*, ESQUISSES, 72650.
- Germán DÍAZ: *El suéter de Claudia*, WARNER-DRO, LC04720.
- Nigel EATON: *Ancient Beatbox*, COOKING VINYL, CD021.
- Nigel EATON: *Panic at the Cafe*, PANIC, ATC 001.
- Nigel EATON: *The Music of Hurdy Gurdy*, SAYDISC, CD-SDL 374.
- Marc EGEA: *D'aquí, d'allà i de més enllà*, TECNOSAGA, WKDP-10/2059.
- Marc EGEA: *Les ratlles del món*, AUDIOVISUALS DE SARRIÀ, 5.1822.
- Marc EGEA: *Melanocetus*, PRODUCCIONES EFÍMERAS, Nube 1002.
- Marc EGEA: *Karagöz & Hacivat*, GLIPTOTEKA MAGDALAE, GMGTSBLOCK011.
- ENSEMBLE TRE FONTANE: *Le Codex Las Huelgas*, ALBA MUSICA, 0397.
- ENSEMBLE TRE FONTANE: *Machaut & le Codex Faenza*, ALBA MUSICA, 0694.
- ENSEMBLE UNICORN: *Chominciamento di gioia: virtuoso dance-music from the time of Boccacio*, NAXOS, 8.553131.
- Claude FLAGEL: *La vielle, special instrumental*, LE CHANT DU MONDE, CLDX 74519.
- Michèle FROMENTEAU: *L'Art de la vielle a roue, vol. 1*, ARION, ARN 418.
- Michèle FROMENTEAU: *L'Art de la vielle a roue, vol. 2*, ARION, ARN 36594.
- LA CHAVANNÉE: *Cotillons*, SILEX, 71814.

- Pascal LEFEUVRE QUARTET: *Alicante*, ALBA MUSICA, 0190.
- Pascal LEFEUVRE, Luis DELDADO: *Sol y Sombra*, ALBA MUSICA, PN 080.
- Pascal LEFEUVRE, Erik BARON: *Stockhausen tierkreis* ALBA MUSICA, 245202.
- Matthias LOIBNER, Natasa MIRKOVIC-DE RO: *Ajvar & Sterz*, PRODUCCIONES EFÍMERAS, Nube1004.
- LES BRAYAUDS: *Eau forte*, OCORA-AMTA, 71553.
- LES BRAYAUDS: *Jusqu'au petit matin*, SILEX, 71815.
- MACHIAVEL: *Thierry Nouat, Stéphane Durand en concert*, AMTA, 75080.
- Robert MÁNDEL: *Electrotary*, HUNGAROTON, HCD 37502.
- Robert MÁNDEL: *Energy Project*, HUNGAROTON, RMCD 9203.
- Robert MÁNDEL: *Roots and Routes*, HUNGAROTON, HCD 31581.
- Robert MANDEL: *Hurdy gurdy Collection*, HUGAROTON, HCD 31428.
- MÁNDEL QUARTET: *Medieaeval, Renaissance and Baroque Music*, HUNGAROTON HCD 31138.
- Isabelle PIGNOL: *Un jour à midi*, MUSTRADEM, MTD3272003.
- Isabelle PIGNOL: *A quartet – roue libre*, MUSTRADEM, 0 DPCD96014.
- Rafa MARTÍN: *En la espalda del gigante*, TECNOSAGA, KDP-10.994.
- RAO TRIO: *Sin título*, PRODUCCIONES EFÍMERAS, Nube1001.
- Faustino SANTALICES: *Gravacions històriques de zanfona 1927-1949*, BOA-DOFOL 32.
- TAPAGE: *Danses*, AMTA, 75110.
- TAPAGE: *Tapage*, AMTA, 75100.
- VIELLISTIC ORCHESTRA: *Vol. 1 – 1000 ans déjà!*, ALBA MUSICA, 0295.
- VIELLISTIC ORCHESTRA: *Vol. 2 – Cris de cordes*, ALBA MUSICA, 0195.
- VIELLISTIC ORCHESTRA: *Vol. 3 – Tsé Tsé Symphonie*, ALBA MUSICA, 0197.
- VIELLISTIC ORCHESTRA: *Vol. 4 – Archets infinis, mirois de millénaire*, ALBA MUSICA, 0420.
- VIELLISTIC ORCHESTRA: *Vol. 5 – Live St. Chartier 2000*, ALBA MUSICA, 0520.
- VVAA: *La tradición musical en España. La zanfona*, TECNOSAGA, WKDP-10/2072.

ÍNDIX

PRÒLEG	5
INTRODUCCIÓ.....	6
1. Breu història de l'instrument	6
2. Aspectes tècnics generals.....	8
3. Posicions ideals per tocar l'instrument	10
4. Reglatge de l'instrument	12
5. Tablatura de viola de roda soprano.....	18
6. Taula de símbols de cops rítmics de la maneta.....	19
LLIÇÓ 1	20
Exercicis preliminars d'escalfament	20
LLIÇÓ 2	26
Escala de Do major. Cop d'un en les posicions 1 i 3	26
Repertori	29
Au clair de la lune.....	29
Talli's canon	29
Scottische à Cadet	30
LLIÇÓ 3	31
Escala de La menor. Cop d'un en les posicions 2 i 4	31
Repertori	32
Bourrée du plaix	32
Marianeta.....	32
LLIÇÓ 4	33
Escala de Sol major. Cop de dos en la posició 1-3	33
Repertori	34
Santa Lucia	34
La bourrée tournante des grandes poteries	35
Tag har vatti höja.....	35
LLIÇÓ 5	36
Escala de Mi menor. Cop de dos en la posició 2-4.....	36
Repertori	37
Romance de cego	37
LLIÇÓ 6	38
Escala de Fa major. Tècnica de l'arrossegat.....	38
Repertori	39
Promuletul.....	39
Vals jota d'en Peret Blanc	40
Bourrée droite (3/8).....	40
LLIÇÓ 7	41
Escala de Re menor.....	41

Cop de tres per al compàs a 3/4. Cop de tres compost per al comàs a 3/4.....	41
Repertori	43
Polca d'Ours	43
Carrée de Vouvray.....	43
Valse à J.B.	44
De delai lo rivatel (bourrée).....	44
LLIÇÓ 8	45
Escala de Re major. Cop de tres binari en les posicions 1-3-4 i 1-2-3. Cop de quatre.	45
Patrons rítmics	47
Repertori	49
Izar Ederra.....	49
Kozachok.....	49
A szegedi halastó, halastó.....	50
Polca piquée	50
LLIÇÓ 9	51
Escala de Si menor. Cop de tres irregular	51
Caterina d'Alió.....	52
Drops of brandy.....	52
LLIÇÓ 10.....	53
Escala de Sol menor. Vibrats i trinats. Cop de dos irregular en la posició 1-4.....	53
Repertori	57
La Tarara	57
Si n'eren tres tambors.....	58
La menam, la nòvia, la nòvia	58
LLIÇÓ 11	59
Escala de La major. Cop de dos irregular en la posició 1-2.....	59
La presó del rei de França	60
As leiteiras de elviña (romance de cego)	60
Lo companhon auverhat.....	61
LLIÇÓ 12.....	62
Escala de Do menor. Cop de dos irregular en les posicions 1-2 i 2-3	62
Kicsi vagyok.....	63
Regret.....	64
Nincs Szentesen	64
Scottich.....	65
Filhs de Gasconha	65
LLIÇÓ 13.....	66
Escala de Mi major. Cop de dos irregular en les posicions 3-4 i 4-1	66
A la montanha.....	67
Jota.....	68
LLIÇÓ 14.....	69
Escala de Fa menor. Cop de quatre irregular.....	69
Contrapàs.....	72

Masurca	72
LLIÇÓ 15.....	73
Escala de Si major. Cops compostos.....	73
Vals	76
LLIÇÓ 16.....	77
Advertències sobre les escales. Iniciació als modes	77
LLIÇÓ 17	79
Arpegis i mecanismes usant totes les tonalitats.....	79
Exercicis de mecanisme. Patrons rítmics	79
APÈNDIX 1: CLASSIFICACIÓ DELS COPS	87
Posició tradicional de la maneta:.....	88
COPS SIMPLES	88
Cops d'un	88
Cops de dos regulars	89
Cops de dos irregulars.....	90
Cops de tres binaris (regulars).....	92
Cops de tres ternaris (irregulars)	92
Cop de quatre regular	93
Cop de quatre irregular	93
COPS COMPOSTOS	94
Cop de dos per a compassos a 3/4	94
Cop de quatre per a compassos a 5/8.....	94
Cop de quatre per a compassos a 6/8.....	94
Cop de quatre per a compassos a 7/8.....	95
APÈNDIX 2: REPERTORI	96
Ave virgo virginum	96
Stella Splendens	97
La Marie de Provence contradance	98
Wilson's Wilde.....	99
Marzusiana	100
Fanfare	102
Herzober	104
Erdo, erdo	105
Musette "La Colinette"	106
Quatre preludis	107
Sardana curta de Calaf	108
Bibliografia.....	111
Discografia	112